

ISTORIE LA DEZAL MARULUI

Dintru cele trei etape in care vinsera comunistii la atacul organizat asupra natiunii noastre (1921-1944, 1944-1945, 1945-1989), cea "stalinista" sa detaseze cu nocivitate. Decisi sa ruda pe fața gâmbului românesc, civilizația sa tradițională pentru a o înlocui cu cea dorită de ocupantul sovietic, aventurierii tradatori care și-au "asumat" sarcina "istorică" de a organiza lagăru comunist, au declanșat o campanie persecutătoare de exterminare a celor ce nu se "aliniau", desfasurata sub deviza cinica: "CINE NU E CU NOI, E IMPOTRIVA NOASTRA!".

Pentru a elibera calea "construirii celei mai drepte societati", trebuiau eliminati toti acei care, prin poezia sau foratata lor, prezentau pericolul de a se opune distrugerii tarii.

Au fost internati, haituiti, terorizati, exterminati, rind pe rind: liderii politici, militari, financiari, administrativi, religioși, culturali; s-a trecut apoi la membrii de rind ai partizilor și organizațiilor diverse, la elevii, studenții intelectuali care puteau fi banuiti de lipsa de "avânt revoluționar".

Pentru a realiza aceste "operatii", comunistii au desfasurat o perșunată (dar eficientă) campanie de dezinformare și înșelare a masei populare, atrase cu lozinci populiste și promisiuni demagogice sa participe la "distrugerea sistemului nervos" al organismului social. Ramasi apoi fara sprijinul elementelor emancipate, oamenii simpli au fost o prada usoara, putind fi adusi la conditia de sclavi indobitociti, cu ajutorul unei noi demonstratii de forta, care a facut in rindul lor un numar impresionant de victime (vezi exemplul cooperativizarii). Activitatea securitatilor și comunistilor din aceasta perioada a fost un holocaust, un genocid care s-a scos practic din noaba civilizatia natiunii noastre.

Pentru a se realiza drumul, pentru a ne recupera identitatea, pentru a ne rasucapara demnitatea, este absolut necesara clarificarea acestei pagini sumbre a istoria noastra. Trebuie ca tinara generatie sa se adevare, pentru a-și depasi complexul creat de impresia ca poporul roman s-a complacut in aventura comunista datorita defectelor sale (lasitate, necinste, prostia), opinie inretinuta cu irresponsabilitate de tacerea cu care a ascunsa istoria zdrobirii rezistentei pe care ea a opas-o "comunistului".

În data de ce, atunci cind Hagan G. din Vulpasesti a semnalat Asociatiei Fostilor Detinuti Politici existenta unor marturii privind unul dintre niile de episoade criminale care au cuprins "epoca revoluției proletariataului", membrii Asociatiei "Dialog" au considerat ca elucidarea acestui caz este de interes general al membrilor societății.

În prima etapa a cercetarilor, au fost conștante marturii care contureaza matrearea derulare a evenimentelor:

În toamna anului 1949, un grup de masini ale securitatii s-au invirtit in zona padurii de pe Dealul Marului, blocind circulatia pe soseaua Roman-Vaslui in dreptul Km 59-60. Cei care au incercat sa se apropie au fost deviatii, incit nu au putut decit auzi zgomotul impusaturilor, care au sfisiat linistea noptii. Cîteva zile, locul a ramas pazit de catre militieni, iar cind in sfirsit acestia s-au retras, oamenii au gasit urmele masacrului (gloante, cadavre prost ingropate).

Nestind cine "sint cei acuzati in pamint, crestini locului au scrijelit in copacii de lînga groapa comuna, cruci care au crescut mai apoi impreuna cu copacul, vechind și masurind scurgerea timpului. Au mai semnalat în memoria lor, detaliile aceluia prozavului (flagel, nume, zvonuri) asteptind infricosati ziua cind vor putea vorbi.

Acesta asteptare de 40 de ani, aceasta ocupatinare a dorului de adevar, vadita la cei

citiva batrîni ce au venit sa se povestesc, ne-a produs o ispititoare mîndritose, facind-ne sa traim revelatia valorii inestimabile a existentei lor, adevarata punte peste timp, ce asigura continuitatea istorica a destinului românesc.

În loc sa se grabim sa le preia tozaruul depozitat in memorie, in loc sa cinstescem cum se cuvine pe batrîni in a caror suflet si trup a fost salvata stifteta demnitatii noastre cu pretul altor cazne, multi "concoctamii" nu-si ascund iritarea ca aceste "fosile" nu dispar mai repede din scena, inghetind amnaza care poate aduce "linistea" și "recoacitiera".

O astfel de perșunare nu e justificata nici macar de teama de rețebia vinovatilor (inca paternaica și periculoasa); eacoi poate compromisi senza reabilitarii, adepind o noua dezonoara (de data aceasta fara scuze!) pe chipul natiunii.

Lustruim-ne și cu deșogee interesul de a acoperi vinovatii și de a asina analiza responsabilitatilor ce le revin (in faza erau in respective perioade in nozitia de decizie) unui dintre detinatorii noii puteri declarata ca procesul de restabilirea a adevarului istoric este neevnit. El risipește o sava unica de adevăr: adevăr, aducut la o noua porțiune de adevăr. Avadarii natiionale comuniste.

Acesta atitudine iese in evidenta atunci cind tovarasii domni numesc "vinatoarea de vralitoara" incercarea firsasca de captare și condamnare a crimelor potrivit legii, sinuorul mod de a regasi sensul cuvintelor "adevar" și "dreptate", fara de care autoritatea legii nu poate capta legitimitate, ofacind oștinta noii societate comuniste.

Convinsi ca puterea nu are interese sa faca lumina in coridoarele proprieti sale istorii, au indraznit sa ne asumam responsabilitatea cercetarii, incepind sapaturile in locul pe care batrîni li denueau "LA MORII".

Aici au fost gasite oștinta și al oameni intr-o invalușata care vedea executia prieta și fara judecata intrundind conditiile unui genocid.

Lucrurile gasite asupra lor (o coștoșoara, o lingurita, 3 anezi de 5 lei emisiune 1948, pantofi, curele, bucati de haine) confirmă marturiile privind "epoca" masacrelului și sugereaza ca victimele nu fusesera nici macar arestatele. Singuratarea și neputinta lor, in acea noapte, ne umle de tristete, mînte și disperare. Cei care au introdus acest inturpetic inghetat in sufletul românesc, nu au dreptul sa ne impiedice sa aflam adevarul.

"Garnitura" stalinista, cu nimic mai puțin vinovata decit cea existenta, ne aduce o gravă insulta proclamindu-și statutul de dizidenta fata de cei care li îndepartarea de la putere din motive instructive patriotice și pretins ca reprezinta revolutia anticomunistă. Fostii TOVARASII și fil lor (ce incerca sa "cirpeasca" biografia parinilor), prin modificarea amare știri istorice masurati "rabate" conștantați cu trecutului, in prezent, pretuza a ne alibera victorului.

Speram ca procuratura militara care a inceput ancheta la insistentele noastre, va folosi elementele pe care neplinta criminalilor (probabil siguri pe vesnicia doștii lor) și incantariile supravietuitorilor de a-și opera memoria, le-au pus la dispozitia cercetarilor.

Ar fi minunat caei DREPTATEA NASIE LIMBINA!

CARTEA ABEZURILOR

Ne numesc Ionita D. Dumitru, sint un cetatean al Romaniei "pasional și devotat cauzei istoriei sale. Sint organizatorul unui punct muzeistic al Vail Bistricei cuprinzind peste 2000 de piese, dintre care peste 800 rare sau unice, natiionale, care integreaza Valea Bistricei (Bicaz-Vatra Dornei-Vatra Moldovei) in spatiul in care poporul roman isi poate demonstra autohtonia și continuitatea.

Pe lângă această activitate științifică, activitatea mea publicistică și rezultatele obținute în timpul cursurilor (media finală aproape 100) au făcut ca, la absolvirea facultății de Istorie (Promovție 1987 - Univ. Al. I. Cuza-Iasi), să primesc, pe lângă poartii ale la repartitie, recomandarea pentru învățământul superior și cercetarea științifică.

A fost însă suficientă o singură "gretala", o singură manifestare de deznădăde, îndăneală de a spune o dala așezării, pentru că necesarul de control și reprimare de guvern a întregii societăți se va pune la îndemână transformându-mă într-un peris. Această "lesie" care a făcut să fiu etichetat ca "element ostil", "liderul opoziției din facultate de Istorie și Filozofie", a fost participarea mea la demonstrația studentească din Iasi din februarie 1975, în care s-a cerut "lucina și căldura", și în care declanșare am avut un rol activ.

La 1 septembrie 1987 m-am prezentat la Școala Filologică, comuna Godeanu - județul Buzău, conform dispoziției guvernamentale de repartitie. Aici am constatat că acest post nu există și nici nu existase vreodată. Pentru reglementarea situației am fost siliți să repet circuitul de suprindere, însp. școlară Buzău, Ministerul Educației și Învățământului comisie guvernamentală de la Iași și la Sibiu și în sfârșit de Elena Ceaușescu, C.C. și P.C.E.R. comitetul județean de partid Buzău, însumând în cei trei ani în care am așezat aparat fără succes drepturile, peste 100 de drumuri și peste 50 de memorii înregistrate. Răspunsul autorităților a fost: 1.- Împotriva mea pentru satisfacerea stagiului militar (10.10.67-01.04.68) într-o unitate militară... de cămăruț.

2.- În timpul acestei însp. școlară m-a penalizat cu 3000 lei (22.12.1987) pentru "neprezentarea la post" fapt anulat de Ministerul Muncii. La revenirea din armată mi s-a propus un post, total necorespunzător, trebuind să predau... geografie și sportul în pe o sală de răspândire prin județul Buzău.

3.- Am funcționat pe acest "post" fara însă să accepta, fapt anulat din noi de însp. școlară cu o revenire asupra penalizării, sancționându-mă să accept pentru o o anului; nu am încetat a cere forțurile mai sus menționate o rezolvare corezoatoare; drept răspuns, pe lângă trimiterea dintr-un loc în altul, primirea statului de s-a "înstrita" de a îi multumi, ca de noi o pătesc mai eșur un exemplu pe data de 23 septembrie 1988 am fost chemat la Inspectoratul școlar Buzău pentru a mi se discuta situația, după care am fost urcat într-un IV... al organelor Ministerului de Interne Buzău, care m-a "condus" în sat sub un tir steroatip de amenințări "vei ajunge la canal", "te bagam în guscărie", etc.

4.- M-a descurajat activitatea în condiții umane, trăind la temperatura atmosferei, fara combustibil, la lumina; fara rație (mi s-a comunicat că nu merit decât "hapul") într-o atmosferă ostilă, înfruntată prin intrigi în rindul elevilor și parinților, urmarit neconștient de către organele Miniat. de Interne, "primind răspunsul" căz rezolvat" sau "alienat mintal", la nenumăratele memorii prin care îmi ceream drepturile legale.

5.- Presiunile și amenințările au culminat la sfârșitul anului 1989, ceea ce m-a face să cred că datorce revoluției faptul de a fi scapat de furia "Organelor" care pregătiseră o ofensivă generală împotriva dusmanilor potențiali ai regimului. La 27 noiembrie 1989 (în ziua plecării la Buzău, tov. serg. maior Ursu Aurel - seful postului a militie Farcaș - Neamț și locot. Matei de la Militia Județeană s-au prezentat la domiciliul parinților mei cerându-mi fotografia mea ("pentru a mi se rezolva cazul..."). Pe 19 decembrie 1989, la cîteva ore după soțirea din Buzău (ora 15), a oprit în fata casei din Farcaș un ARD rosu cu număr de Harghita (?) din care au coborât trei civili care s-au recomandat "protorul" Georgescu" (în realitate Cap.Armanu), "major Iosub" (de fapt capitan) și loc. maj. Savin. Ei s-au înscăpat pe mine și familia și ne-au bagat în casa, răcnind că sîntem arestați. Bruschetu cu care ne-au tratat, supraveghera noastră atenta,

răscăltirea colecției musicale (patrimoniu), calcarea în picioare a seziilor de servicii împreună cu carnea de porc, au fost aplicate "sînt noi ce oțnăim, profesorii" și în schimb am fost forțati să semnăm o declarație și un proces verbal aberante (în care "procedura" nu s-a menționat). Pe 21 decembrie la ora 17, am primit la domiciliul parinților o înștiințare sa mă găsit pe 23.12.1990 la sediul Inspector. de Interne Neamț.

Răsturnarea pe 22 decembrie a perit a mea salvat Am făcut "condus" capot, comisarul C.F.S.N. Sucurești pe 23.01.1990, care a telefonat însp. Miniat. de Interne Neamț, de unde s-a răspuns că sînt un infractor cuoptat. Insistența mea s-a așezat cu urmasul răspuns din partea Procuraturii Militare Bacău (25 ian.1990): "nu facem cuoptat ca aceasta Procuratura Militara, prin rezoluția din 24.01.1990 a dispus neîncetarea urmaririi penale fata de cpt. Armano Ion, (pt. Iosub Constantin și loc. Savin Octavian, pentru infractiunile de violare de domiciliu și abuz în serviciu contra intereselor persoane lor, deoarece faptele au fost amnistiate, conform prevederilor art.2 din Dec.Leg nr.22/04.01.1990".

Am înțeles atunci activii ciudații măsuri de amnistiere menținută luata de "noile" autorități Ulteriori tergiversării, schimbării și continuarea supravegherii mele de către organele Ministerului de Interne, mi-au transformat așezarea în îngrijorare și apoi în anșă dezașoare...

Periplul după post a continuat pe un nou traseu. Comisia pentru știință și învățămînt-C.F.S.N. face o nota (26/22.01.1990) către Inspectoratul școlar Neamț, acesta își da avizul (305/01.02.1990) pentru încadrarea în școala Farcaș, pe care Comisia pentru victimele dictaturii (20/22/08.02.1990) îl folosește pentru a recomanda C.F.U.N. Neamț obținutarea acestei încadrării. Inspectoratul refuză efectuarea și fac apoi la Primăria Județului Neamț (22/24/23.03.1990) pentru a primi în transparență în practica a deciziilor guvernamentale în lipsă program scris, din partea acestuia, pe decul audiența d-lui Mihai Soră, Ministrul învățămîntului care a dispus transferarea mea la școala Bogă Neamț (form nr.7717 din 26.04.1990) după două luni de la transferarea ordnului respectiv. Inspectoratul declara că nu s-a primit obținutarea la însp. IS drumuri pe ruta Farcaș-Piața Neamț-București și contextul în care și comunicarea telefonica a organelor pe care Minister a făcut-o în prezenta mea, obținutarea se fac o nouă sesizare Prefecturii Județului (5490/18.05.1990).

Pe 27.05.1990, venind la audiența, fapt pentru care am prezentat la postul liceului Dorcaț. Aici însă nu am acceptat o atmosferă ostilă, în care directorul școlii a sustinut punctul de vedere exprimat de domnul inspector Profesuș "Ma c... în ordnului ministrului". El m-a informat că nu există ore pentru încă o catedră de istorie, subînțelegîndu-mi pe un ton pe care îl credeam utit că origină "ba tip ca tine nu are ce căuta în această școală". La audiența cu domnul inspector general Catinidion Octin mi s-a recomandat să mă prezint totuși la post, dar pe 17.09.1990, directorul școlii mi-a clarificat că "ordnului a fost ilegal", iar dacă vream post, trebuie să umblu prin sate după elevi.

Așa încît la ora actuală, dorința mea de a... beneficia de o repartitie normală, la fel cu ceilalți colegi de facultate, nu a fost împlinită; de asemenea speranța că îmi voi putea face meseria la catedră, pe o normă completă de istorie. Ca să mai vorbim de vizul de a-mi continua cercetările, pe un post coresponzător, conform recomandării de la sfârșitul facultății încercarea de a obține un post de muzograf s-a lovit de aceleși ciudați "ghinion" de care amunit capitanii nu sînt străini...

Dar ceea ce mă deranjează mai mult, este faptul că se va refuza realizarea, ceea ce dovădește din partea celor ce ar trebui să o facă, solidaritate cu "echile" structurii, mentalității și practicii și niciodată notărie de a le schimba conform idealurilor pentru care s-a marș în această revoluție!

Ionita D. Onaltru - istoric Farcaș